

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

EMBERI JOGOK EURÓPAI BÍRÓSÁGA
MÁSODIK SZEKCIÓ

NAGY GÉZÁNÉ kontra MAGYARORSZÁG ÜGY

(20743/07. sz. kérelem)

ÍTÉLET

STRASBOURG

2010. július 27.

Ezen határozat végleges, de szerkesztői változtatás alá eshet.

A Nagy Gézáné kontra Magyarország ügyben,

Az Emberi Jogok Európai Bírósága (Második Szekció) Kamaraként tartott ülésén, melynek tagjai voltak:

Dragoljub Popović, *Elnök*,

Sajó András,

Kristina Pardalos, *bírák*

és Françoise Elens-Passos, *Hivatalvezető-helyettes*

2010. július 6-i zárt ülésén lefolytatott tanácskozását követően az azon időpontban elfogadott alábbi ítéletet hozza:

AZ ELJÁRÁS

1. Az ügy alapja egy, a Magyar Köztársaság ellen benyújtott kérelem (20743/07. sz.), amelyet az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezmény („az Egyezmény”) 34. cikke alapján egy magyar állampolgár, Nagy Gézáné („a kérelmező”) 2007. május 4-én terjesztett a Bíróság elé.

2. A Magyar Kormányt („a Kormány”) dr. Höltszl Lipót Képviselő képviselte a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztériumból.

3. 2010. február 9-én a Második Szekció Elnöke úgy határozott, hogy közli a panaszt a Kormánnyal. A Tizennegyedik kiegészítő jegyzőkönyvvvel összhangban a kérelmet három bíróból álló tanácsra szignálták ki. Arról is döntés született, hogy a kérelem érdeme és elfogadhatósága együttesen kerül elbírálásra (29. cikk 1. bekezdés).

A TÉNYEK**AZ ÜGY KÖRÜLMÉNYEI**

4. A kérelmező 1948-ben született és Budapesten él.

5. 1995. június 19-én a kérelmező tulajdonjog megállapítása iránti pert indított több alperes ellen a Budapesti XVIII. és XIX. Kerületi Bíróságon.

6. 1995. szeptember 14-én a bíróság tárgyalást tartott, amelyen írásszakértőt rendelt ki, aki 1996. március 12-én készítette el szakvéleményét.

7. 1998. szeptember 15-én a bíróság hatásköri okok miatt az ügyet áttette a Fővárosi Bíróságra. 1999. február 2-án a Fővárosi Bíróság hatáskörének

hiányát állapította meg. 1999. október 6-án a Legfelsőbb Bíróság a Budapesti XVIII. és XIX. Kerületi Bíróságot jelölte ki az eljárásra.

8. 2000. május 25-én, 2001. január 9-én, február 20-án, április 18-án, szeptember 12-én és 2002. január 18-án a bíróság tárgyalásokat tartott. 2002. május 17-én a bíróság ingatlanforgalmi szakértőt rendelt ki, aki szeptember 9-én nyújtotta be szakvéleményét. 2002. december 10-én a bíróság a szakértőt szakvéleménye kiegészítésére hívta fel. A szakvélemény 2003. február 17-én ismételten benyújtásra került.

9. 2003. március 20-án és 2004. január 14-én a bíróság tárgyalásokat tartott, 2004. február 20-án pedig ítéletet hozott.

10. Fellebbezés nyomán 2005. február 24-én, június 2-án és szeptember 15-én a Fővárosi Bíróság, mint II. fokú bíróság meghallgatta a feleket. Az utóbb említett időpontban a vele szoros tárgyi összefüggésben lévő földhivatali eljárás befejezéséig felfüggesztette az eljárást.

11. Az ügy folytatását követően 2006. december 19-én a Fővárosi Bíróság ítéletet hozott. 2009. a Legfelsőbb Bíróság felülvizsgálati tanácsa elutasította a kérelmező felülvizsgálati kérelmét.

A JOG

12. A kérelmező panaszolta, hogy az eljárás hossza összeegyeztethetetlen volt az Egyezmény 6. cikkének 1. bekezdésében lefektetett “ésszerű idő” követelményével. A Kormány vitatta a panaszt.

13. A figyelembe veendő időszak 1995. június 19-én kezdődött és 2009. június 19-én zárult le. Ilyen módon három bírósági szinten tizennégy évig tartott. Az eljárás ezen hosszára figyelemmel a kérelmet elfogadhatóvá kell nyilvánítani.

14. A Bíróság már többször megállapította az Egyezmény 6. cikke 1. bekezdésének megsértését olyan ügyekben, amelyek a jelenlegihez hasonló kérdéseket vetettek fel (ld. *Frydlender v. France* [GC], no. 30979/96, § 43, ECHR 2000-VII). A benyújtott anyagokat megvizsgálva a Bíróság úgy véli, hogy a Kormány nem terjesztett elő olyan tényt vagy meggyőző érvet, amely a Bíróságot a jelen körülmények között eltérő következtetés levonására bírná. A kérdéssel kapcsolatos esetjogára figyelemmel a Bíróság megállapítja, hogy az eljárás túlzottan hosszú volt, és nem felelt meg az “ésszerű idő” követelményének. Ezért az Egyezmény 6. cikkének 1. bekezdését megsértették.

15. A kérelmező továbbá azt is panaszolta, hogy a panaszolt eljárás hossza megsértette az Első Kiegészítő Jegyzőkönyv 1. cikke alapján számára biztosított, tulajdon békés élvezetéhez fűződő jogot. A Bíróság megjegyzi, hogy ez a panasz a fent vizsgált panaszhoz kapcsolódik, ezért elfogadhatóvá kell nyilvánítani. A 6. cikk 1. bekezdésével kapcsolatos

döntésre figyelemmel (ld. fenti 14. bekezdés) a Bíróság úgy véli: nem szükséges megvizsgálni, hogy az ügyben megsértették-e az Első Kiegészítő Jegyzőkönyv 1. cikkét (ld. *Zanghi v. Italy* judgment of 19. February 1991, Series A no. 194-C, p. 47., 23.§).

16. Az Egyezmény 41. cikke alapján a kérelmező 9500 euró nem vagyoni kártérítést követelt. A Kormány vitatta az igényt. A Bíróság úgy véli, hogy a kérelmező nem vagyoni kárt szenvedett, s hogy a teljes kért összeget meg kell ítélni számára.

17. A kérelmező további 2000 eurót követelt a hazai bíróságok és a Bíróság előtt felmerült költségek és kiadások megtérítésére. A Kormány vitatta az igényt. A birtokában lévő dokumentumokra és esetjogára figyelemmel a Bíróság 500 euró megítélését tartja ésszerűnek ilyen címen a jogi képviselő által nem képviselt kérelmező számára.

18. A Bíróság úgy találja megfelelőnek, hogy a késedelmi kamatnak az Európai Központi Bank marginális kölcsönkamatán kell alapulnia, amelyhez további három százalékpontot kell hozzáadni.

EZEN INDOKOK ALAPJÁN A BÍRÓSÁG EGYHANGÚLAG

1. Elfogadhatóvá *nyilvánítja* a kérelmet;
2. *Megállapítja*, hogy az Egyezmény 6. cikkének 1. bekezdését megsértették;
3. *Megállapítja*, hogy az Első kiegészítő jegyzőkönyv 1. cikke alapján tett panaszt nem szükséges megvizsgálni;
4. *Megállapítja*:
 - (a) hogy az alperes Államnak attól az időponttól számított három hónapon belül, amikor az ítélet az Egyezmény 44. cikkének 2. bekezdése szerint véglegessé válik, a kérelmező számára
 - (i) nem vagyoni kár tekintetében 9500 (kilencezer-ötszáz) eurót, továbbá az ezen összeget terhelő adók összegét,
 - (ii) költségek és kiadások tekintetében 500 (ötszáz) eurót, továbbá az ezen összeget terhelő adók összegétkell kifizetnie nemzeti valutában, a teljesítéskori átváltási árfolyam alkalmazásával;
 - (b) hogy a fent említett három hónap lejártát követően a teljesítés időpontjáig a késedelmes időszakra az Európai Központi Bank marginális kamatlábát három százalékponttal meghaladó mértékű kamatot kell fizetni a fenti összeg után.

4. A kérelmező igazságos elégtétellel kapcsolatos további igényeit *elutasítja*.

Készült angol nyelven, írásbeli kihirdetésre került 2010. július 27-én, a Bíróság Eljárási Szabályzata 77. § 2. és 3. bekezdésének megfelelően.

Françoise Elens-Passos
Hivatalvezető-helyettes

Dragoljub Popović
Elnök